

योएलको पुस्तक र लाओदिकेयाको सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डली - संख्या एक्काइस

Jeff Pippenger

2025-12-31

इक्कीस नम्बर

रोजको बलि हटाइने समयदेखि, र उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापित गरिने समयदेखि, एक हजार दुई सय नब्बे दिन हुनेछन्। दानियल 12:11।

२२ अक्टोबर, १८४४ पछि, अगमवाणीसम्बन्धी समयको प्रयोग अब सत्यको वचनलाई ठीकसित विभाजन गर्न चाहनेहरूका लागि अगमवाणीको सही प्रयोग रहेन। पद एघारमा उल्लिखित १२९० वर्षको अवधिलाई १८४४ पछि एक प्रतीकात्मक अवधिका रूपमा लागू गरिनुपर्छ, र १८४४ पछिको यो प्रयोग—अर्थात् “समय” का तत्त्वहरूविहीन एक अवधि—ले १८४४ भन्दा अघि बुझिएको सत्यको आधारभूत समझलाई यथावत् कायम राख्नुपर्छ। १२९० ले ३० को एक अवधिलाई, त्यसपछि १२६० लाई, जनाउँछ। १८४४ भन्दा अघिको बुझाइ यो थियो कि ५०८ देखि ५३८ सम्मका ती तीस वर्षहरूले ५३८ देखि १७९८ सम्म राज्य गर्न आरम्भ गर्ने ख्रीष्ट-विरोधीका लागि तयारीको अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दथे।

तीस वर्षको संक्रमण २ थिस्सलोनिकीमा पावलको विषय हो। पावलले “समय” को तत्त्वसम्बन्धी कुनै सन्दर्भ समावेश गर्दैनन्, तर ती तीस वर्षभित्र बहुदेववादले पोपतन्त्रलाई स्थान दिँदै गएको भविष्यसूचक विशेषताहरूलाई उनले चिन्हित गर्छन्। त्यसपछि पोपको शासन आरम्भ भयो। समयको कुनै तत्त्वविना रहेको ऐतिहासिक बुझाइले बाइबलीय भविष्यवाणीको चौथो राज्यबाट पाँचौँ राज्यतर्फको संक्रमणलाई, त्यसपछि पोपसम्बन्धी दुई रक्तस्नानमध्ये पहिलो रक्तस्नानलाई पहिचान गर्छ; यसरी यसले छैटौँ राज्यबाट अजिङ्गर, जनावर, र झूटा अगमवक्ताको त्रैधात्मक एकतासम्मको संक्रमण, र पोपसम्बन्धी दोस्रो रक्तस्नानलाई प्रतिरूपित गर्छ।

तीस वर्षको तयारीपछि आउने भविष्यसूचक अवधि परमेश्वरले चुनिएको जनसमूहसँग गर्नुभएको करारको एक प्रमुख प्रतीक हो। ती तीस वर्षको अवधिमा दुई शक्तिहरूको संक्रमण, जसको पछि १२६० वर्षको सतावट आउँछ, ख्रीष्टका तीस वर्षको तयारीसँग, जसको पछि १२६० दिनको उद्धार आउँछ, मेल खान्छ। ख्रीष्टविरोधीको तीस वर्षको तयारीले ख्रीष्टका तीस वर्षको तयारीको नक्कल गर्‍यो। ती तीस वर्षको अन्त्यले या त उहाँको बप्तिस्मामा ख्रीष्टको सामर्थ्यप्राप्तिलाई, वा ५३८ मा ख्रीष्टविरोधीको सामर्थ्यप्राप्तिलाई चिन्हित गर्छ। ख्रीष्टविरोधीको सामर्थ्यप्राप्ति अघिल्लो राज्यबाट आएको आर्थिक र सैन्य समर्थनबाट भयो, र ख्रीष्टमाथि खन्याइएको सामर्थ्य उहाँले तीस वर्षअघि छोड्नुभएको अघिल्लो राज्यबाट आयो।

दुई अवधिहरूबीचको विभाजन एक सशक्तीकरणद्वारा चिन्हित गरिएको छ, र अब्राम र पावलद्वारा प्रस्तुत गरिएका ती दुई अवधिहरूबीचको विभाजन सरल तुलना गरेर पहिचान गरिन्छ। अब्राम र पावलको तीस-वर्षीय भिन्नतामा, तयारीको अवधि पहिलो तीस वर्ष थियो, जसले करारको प्रक्रियालाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, र जसले मिस्रको दासत्वसम्बन्धी भविष्यवाणी पूरा गर्न अब्रामका सन्तानहरूलाई सशक्त बनायो। चार सय तीस वर्षको अवधिमा थप प्रतीकात्मक विभाजन पनि छ, किनकि यसको सही प्रयोगमा पहिलो दुई सय पन्ध्र वर्ष परमेश्वरका प्रतिनिधि र फिरऊनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यूसुफ र पहिलो २१५ वर्षका निम्ति त्यो असल फिरऊन थियो, र मोशा र दोस्रो २१५ वर्षका निम्ति त्यो खराब फिरऊन थियो।

त्यो विभाजनले चार-चार पुस्ताका दुई अवधिहरूलाई चिन्हित गर्दछ। पहिलो चार पुस्तालाई दोस्रो चार पुस्तामाथि पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति राखेर हेर्न सकिन्छ, र त्यसो गर्दा, एक भविष्यसूचक अल्फा र ओमेगा भएका जोसेफ र मोशाले अल्फा-असल फिरऊन र ओमेगा-दुष्ट फिरऊनसँग अन्तर्क्रिया गर्छन्। यस समानान्तर विचारबाट महान् ज्योति प्राप्त

गर्न सकिन्छ, तर म केवल यति मात्र चिन्हित गरिरहेको छु कि अब्रामको चौथो पुस्तासम्बन्धी भविष्यवाणीले ४३० वर्षभित्रका चार पुस्ताका दुई साक्षीहरूलाई चिन्हित गर्दछ। चार पुस्ताको द्वैध प्रतिनिधित्व उत्पत्ति चार र पाँचका वंशावलीहरूमा पाइन्छ। जब हामी रगतका वंशरेखाहरूको सूचीको आरम्भका रूपमा काइन र सेतलाई विचार गर्छौं, तब हामी सेतदेखि नूहसम्म आठ पुस्ता रहेको पाउँछौं, र त्यसलाई बीचमा विभाजन गर्दा चार-चार पुस्ताका दुई अवधिहरूको प्रतिनिधित्व भेटिन्छ। यो सेत र काइन दुवैका आठ पुस्तिय वंशरेखाहरूमा चिनिन्छ।

अध्याय चार र पाँचका वंशावलीहरू तिनका वंशरेखाहरूको निष्कर्षका रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्, जसको अन्त्य नूहमा हुन्छ। नूह इन्द्रेणीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने परमेश्वरको मानवजातिसँगको करारको प्रतीक हुन्। अब्राम खतनाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने परमेश्वरको एक चुनिएका जातिसँगको करारको प्रतीक हुन्। ती दुई करारहरू सधैं एकअर्कासँग आबद्ध हुन्छन्, र उत्पत्ति एघारमा—जहाँ हामी नूहको जलप्रलयपछि तुरुन्तै बाबेलको धरहरा पाउँछौं—अब्रामतर्फ लैजाने वंशावली प्रस्तुत गरिएको छ। त्यस खण्डमा आठ होइन, दस पुस्ता छन्। अब्रामतर्फ लैजाने खण्डमा र नूहतर्फ लैजाने खण्डमा नूहीय र अब्राहामी करारहरू प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

अध्याय एघारको त्यस खण्डमा, जसले एक चुनिएको जनसमूहलाई सम्बोधन गर्दछ, हामी पाउँछौं कि ती पुस्ताहरू मध्ये दुईवटा महान् ज्योतिले परिपूर्ण छन्।

एबेर चौंतीस वर्षसम्म बाँचे, र उनले पेलेगलाई जन्माए। पेलेगलाई जन्माएपछि एबेर चार सय तीस वर्षसम्म बाँचे, र उनका छोरा-छोरीहरू जन्मिए। अनि पेलेग तीस वर्षसम्म बाँचे, र उनले रेऊलाई जन्माए। उत्पत्ति ११:१६-१९।

एबरको सन्दर्भ हिब्रू शब्दको पहिलो सन्दर्भ हो, जुन अन्ततः “हिब्रू” भन्ने हिब्रू शब्दको रूपमा चिनिन्छ। चुनिएका मानिसहरूको वंशावलीमा, ती दश वंशजहरूमध्ये एक जनाको नाम हिब्रू राखिएको छ, र यही नामद्वारा ती चुनिएका मानिसहरू चिनिनुपर्ने थियो। तीन पदहरूमा एबर र पेलेगलाई चुनिएको हिब्रू जातिको भिन्नता सूचित गर्न प्रयोग गरिएको छ। एबरको अर्थ “पार गराइ” वा “पार गर्ने व्यक्ति” हो, र यही “हिब्रू” शब्दको मूल हो। अब्राम बाबेलबाट प्रतिज्ञात देशतर्फ पार जानेहरूको प्रतीक हुन्। “पेलेग” को अर्थ “विभाजन” वा “फुट” हो, जसको सन्दर्भ उत्पत्ति १०:२५ मा पाइन्छ, जहाँ हामीलाई पेलेगका दिनहरूमा “पृथ्वी विभाजित भयो” भनेर बताइएको छ।

एबर र पेलेगले सत्यको वचनलाई ठीकसँग विभाजन गर्न चाहनेहरूका लागि एक भविष्यवाणीमूलक विभाजनको प्रतिनिधित्व गर्छन्। नूहको वंशावलीले आठ-आठका दुई रेखा उत्पन्न गर्‍यो, जसले मिश्रमा भएका ४३० वर्षझैं चार-चार पुस्ताका दुई समूहहरूको प्रतिनिधित्व गर्‍थ्यो। उत्पत्ति अध्याय एघारको वंशावली आठद्वारा नभई दसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि त्यो एक चुनिएका जनताको वंशावली हो। चुनिएका जनताहरू पाँच-पाँचका दुई समूहमा विभाजित छन्, यसरी दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तसँग समरेखित हुँदै, जुन परमेश्वरका करारका जनताको दृष्टान्त हो।

त्यस चुनिएका मानिसहरूको वंशावलीमा, पेलेगको नाम र त्यसको ऐतिहासिक परिपूर्ति बुद्धिमान वा मूर्ख कन्याहरूका दुई वर्गहरूको विभाजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, बाइबलीय इतिहासकै त्यही बिन्दुमा जब बाबेलको धरहरामा पृथ्वी विभाजित गरिएको थियो। दश जनाको सूचीमा पेलेग पाँचौं स्थानमा छ, किनकि त्यही दशको केन्द्र हो। अब्रामद्वारा प्रतीकित हिब्रू एबरले, मध्यरातको पुकारमा ती दुई वर्ग विभाजित हुँदा, पार गरेर बुद्धिमान कन्या बन्ने एउटा मूर्ख कन्यालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। नामद्वारा पहिलो हिब्रू एबरले, करारद्वारा पहिलो हिब्रू अब्रामलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। जब प्रभुले अब्रामलाई बाबेलोनबाट बाहिर बोलाउनुभयो, त्यसले मध्यरातको पुकारको सन्देशलाई प्रतीकित गर्‍यो, जुन बाबेलोनबाट पुरुष र स्त्रीहरूलाई बाहिर बोलाउने दोस्रो स्वर्गदूतको सामर्थ्यप्रदान हो।

दस कुँवारीहरूको दृष्टान्त एबर र पेलेगद्वारा यसरी चित्रित गरिएको छ कि परीक्षाकालको ढोका बन्द गर्ने पेलेगको विभाजन-रेखा समाप्त हुनुभन्दा ठीक अघि बाहिर निस्कनुपर्ने आह्वानलाई तिनले प्रतिनिधित्व गर्छन्। भविष्यसूचक सम्बन्धमा एबर पेलेगपछि ४३० वर्ष बाँचे, र त्यसपछि पेलेग ३० वर्ष बाँचे। अब्रामको त्रिविध करारको पहिलो चरण एबर र पेलेगद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। अब्राम—जसरी एबर र पेलेग—दुई वर्गहरूका बीचको विभाजन-रेखा

हुन्। अब्रामको भविष्यवाणीमा पावलले गरेको थप, एबेरको भविष्यवाणीमा पेलेगले गरेको थप हो। एबेरले 400 वर्षको घोषणा गरे, तर पेलेगले 430 वर्षको पहिचान गराए। त्यसकारण पेलेगले पावललाई प्रतिनिधित्व गरे, र 400 वर्षमा पावलले थपेका 30 वर्षलाई पनि; अनि पावलको सेवकाइ बाइबलीय भविष्यवाणीको “पेलेग” को पहिचान गराउनु थियो। पावलले पहिचान गराएको बाइबलीय भविष्यवाणीको “पेलेग” ले राष्ट्रको शाब्दिक अवस्थाबाट आत्मिक अवस्थातर्फको विभाजनलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो।

शेमदेखि पेलेगसम्म पाँच पुस्ताका वंशजहरू छन्, र रुएदेखि अब्रामसम्म पनि पाँच।

अनि उहाँले अब्रामलाई भन्नुभयो, निश्चय गरी जान कि तेरा सन्तानहरू आफ्नै नभएको देशमा परदेशी हुनेछन्, र तिनीहरूले तिनीहरूलाई दासत्व गर्नेछन्; अनि तिनीहरूले तिनीहरूलाई चार सय वर्षसम्म दुःख दिनेछन्। उत्पत्ति 15:13।

अब्राहाम र उनका सन्तानलाई प्रतिज्ञाहरू दिइएका थिए। उहाँले “र सन्तानहरूलाई” भनेर, धेरैको विषयमा जस्तै, भन्नुहुन्; तर एउटैको विषयमा जस्तै, “र तिम्रो सन्तानलाई,” जो ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। अनि म यो भन्दछु: परमेश्वरद्वारा ख्रीष्टमा पहिले नै पुष्टि गरिएको करारलाई, चार सय तीस वर्षपछि आएको व्यवस्था रद्द गर्न सक्दैन, ताकि प्रतिज्ञा निष्प्रभावी ठहरियोस्। किनकि यदि उत्तराधिकार व्यवस्था द्वारा हुन्छ भने, त्यो अब प्रतिज्ञाबाट हुँदैन; तर परमेश्वरले त्यसलाई अब्राहामलाई प्रतिज्ञाद्वारा दिनुभयो। गलाती ३:१६-१८।

तीस वर्षको उमेरमा

येशूले आफ्नो सेवकाइ आरम्भ गर्नुहुँदा उहाँ तीस वर्षको हुनुहुन्थ्यो।

जब येशू आफैले आफ्नो सेवकाइ आरम्भ गर्नुभयो, उहाँ करिब तीस वर्षका हुनुहुन्थ्यो, र मानिसहरूको धारणा अनुसार उहाँ यूसुफका छोरा हुनुहुन्थ्यो; यूसुफ हेलीका छोरा थिए। लूका ३:२३।

योसेफ तीस वर्षको हुँदा मिश्रमा उनले फिरौनको सेवा गर्न थाले।

जोसेफ तीस वर्षका थिए, जब उनी मिश्रका राजा फिरऔनको सामु उभिए। अनि जोसेफ फिरऔनको उपस्थितिबाट निस्केर मिश्रको सारा देशभरि गए। उत्पत्ति 41:46।

अगमवक्ता इजकिएलले आफ्नो सेवकाइ प्रारम्भ गर्दा उनी तीस वर्षका थिए, र उनको सेवकाइ बाइस वर्षसम्म चल्यो।

अब तीसौं वर्षमा, चौथो महिनाको पाँचौं दिनमा, जब म केबार नदीको छेउमा बन्दीहरूमाझ थिएँ, तब आकाश खुल्यो, र मैले परमेश्वरका दर्शनहरू देखें। इजकिएल १:१।

इजकिएलका लेखनहरूमा कुनै पनि अन्य अगमवक्ताभन्दा बढी ऐतिहासिक सन्दर्भहरू पाइन्छन्। इजकिएलका लेखनहरूमा निश्चित रूपमा निर्धारण गर्न सकिने मितिहरूका तेह्र प्रत्यक्ष सन्दर्भहरू छन्, र थाहा नै नपाईकन बाइबलीय विद्वानहरू तथा इतिहासकारहरूले उनको सेवकाइ बाइस वर्षसम्म फैलिएको थियो भनी पुष्टि गर्छन्, यद्यपि तिनीहरूलाई यो थाहा छैन कि बाइस एक लाख चवालीस हजारको प्रतीक हो।

राजा दाऊदले राज्य गर्न आरम्भ गर्दा तीस वर्षका थिए, र उनले चालीस वर्षसम्म राज्य गरे।

दाऊद राजा हुन थाल्दा तीस वर्षका थिए, र उनले चालीस वर्ष राज्य गरे। हेब्रोनमा उनले यहूदामाथि सात वर्ष छ महिना राज्य गरे; अनि यरूशलेममा उनले समस्त इस्राएल र यहूदामाथि तेत्तीस वर्ष राज्य गरे। 2 शमूएल 5:4, 5

दाऊदको चालीस-वर्षीय शासन एक प्रतीकात्मक संख्या हो, र चालीसको अवधि अब्राम र पावलका ४३० वर्षझैं हो, किनकि ती ४० वर्ष दुई भागमा विभाजित छन् (साढे ७ र ३३ वर्ष)। दाऊदको चालीस-वर्षीय शासनका ती दुई अवधिहरूमा एउटा थप भविष्यसूचक पहेली निहित छ, किनकि अर्को बाइबलीय साक्षीले ती दुई अवधिलाई सात वर्ष र तेत्तीस वर्षका रूपमा अभिलेखित गरेको छ। दोस्रो शमूएलमा भएको अतिरिक्त छ महिनाले के जनाउँछ, र ७.५ र

३३ कसरी ४० हुन्छन्? त्यहाँ छ महिनाको एक अतिव्यापन छ, जसले अवश्य नै कुनै भविष्यसूचक सत्यलाई प्रतिनिधित्व गर्नुपर्छ।

दाऊदले इस्राएलमाथि राज्य गरेका दिनहरू चालीस वर्षका थिए: उनले हेब्रोनमा सात वर्ष राज्य गरे, र यरूशलेममा तेत्तीस वर्ष राज्य गरे। 1 Kings 2:11.

२२ भनेको दैवीत्व र मानवत्वको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्ने एक प्रतीकात्मक संख्या हो, र इज्जिकिएलको सेवा-कार्य बाइस वर्षसम्म रह्यो। यूसुफका चौध वर्षलाई सात-सात वर्षका दुई अवधिमा विभाजित गरिएको छ, ख्रीष्टको करारको सप्ताहलाई समान १२६०-दिनका दुई अवधिमा विभाजित गरिएको छ, र दाऊदको चालीस वर्षको शासनलाई पनि दुई अवधिमा विभाजित गरिएको छ, जसमा ती दुई अवधिहरूलाई जोड्ने एक अतिरिक्त प्रतीक पनि समावेश छ।

येशू अगमवक्ता, पुजारी र राजा हुनुहुन्छ। अन्तिम दिनहरूमा उहाँले आफ्नो विजयी मण्डलीलाई एउटा ध्वजचिह्नझैं उच्च पार्नुहुनेछ, र त्यो मण्डली ख्रीष्टद्वारा—अगमवक्ता, पुजारी र राजा—प्रतिनिधित्व गरिन्छ, जसले आफ्नो दिव्यतालाई मानिसहरूसँग एकीकृत गर्नुभएको छ; ती मानिसहरू अगमवक्ता इज्जिकिएल, पुजारी योसेफ, र राजा दाऊदद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। यी चार प्रतीकहरूले सामान्यभन्दा सात गुणा तताइएको भट्टीभित्रका तीन जना योग्य पुरुषहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र त्यसपछि चौथो प्रकट हुनुभयो, र उहाँ परमेश्वरका पुत्रजस्तै हुनुहुन्थ्यो। नबूकदनेसरको सुनको मूर्तिको उत्सवमा सारा संसार प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, र तिनीहरू सबैले एक मानव अगमवक्ता, एक मानव पुजारी र एक मानव राजाबाट बनेको, चौथो दिव्य व्यक्तिद्वारा धारण गरिएको विजयी मण्डलीलाई देखे।

“शैतानले संसारलाई बन्दी बनाएको छ। उसले एउटा मूर्तिपूजक सब्त स्थापना गरेको छ, र त्यसलाई ठूलो महत्त्व दिएको जस्तो देखाएको छ। उसले प्रभुको सब्तबाट ख्रीष्टियन संसारको आराधनालाई हटाई यस मूर्तिपूजक सब्ततर्फ मोडेको छ। संसार एउटा परम्पराको, मानिसद्वारा बनाइएको आज्ञाको सामु नतमस्तक हुन्छ। जसरी नबूकदनेसरले दूराको मैदानमा आफ्नो सुनको मूर्ति खडा गर्‍यो, र यसरी आफूलाई उच्च पार्‍यो, त्यसरी नै शैतानले पनि यस झूटा सब्तमा आफूलाई उच्च पार्दछ, जसका लागि उसले स्वर्गको पहिरन चोरेको छ।”
Review and Herald, March 8, 1898.

संख्या चार

अगमवाणीसम्बन्धी तहमा, चालिस अब्रामका चार सयको दशांश हो, र चार चालिसको दशांश हो। संख्या चारमा पाइने कुनै पनि अगमवाणीसम्बन्धी विशेषता चालिसको प्रतीकवादसँग मेल खानुपर्छ, र चालिसको प्रतीकवाद फेरि चार सयको प्रतीकवादसँग मेल खानुपर्छ। सन्दर्भअनुसार, चारले प्रायः “विश्वव्यापी” जनाउँछ, जुन एक परिचित बुझाइ हो, तर यसले “एक प्रगति” पनि जनाउँछ, र केही सन्दर्भहरूमा “प्रगतिशील विनाश” पनि जनाउँछ।

सात तुरहीहरूमध्ये पहिलो चारले पश्चिमी रोमको क्रमशः विनाशलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। कन्स्टान्टिनोपलस्थित पूर्वी रोम चार ओटोमन सुल्तानहरूको अधीनतामा समर्पणमा अन्त भयो। “लाइनमाथि लाइन” अनुसार, पूर्वी र पश्चिमी रोम चार अवधिहरूमा, चार तुरहीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिँदै, क्रमशः विघटित हुँदै गए, र साथै पाँचौँ र छैटौँ तुरहीहरूको इस्लामद्वारा पनि पतनतर्फ ल्याइए। यी दुई रेखाहरूले मिलेर तुरहीहरूको चार पुस्ताभरि रोमको पतनलाई चिन्हित गर्छन्, जबकि इस्लामसँगको चर्कदो युद्धले अन्तिम विनाशतर्फ डोर्‍याउँछ, जब इस्लामका चार सुल्तानहरूले राज्यमा सर्वोच्चता ग्रहण गर्छन्। पश्चिम र पूर्वको इतिहास सन् 330 मा कन्स्टान्टिनद्वारा साम्राज्यको विभाजनबाट आरम्भ भयो।

पश्चिमी रोमका चार तुरहीहरू 330 मा आरम्भ हुन्छन्, र पाँचौँ तथा छैटौँ तुरहीले पूर्वी रोमलाई पतनमा ल्याउने शक्तिको प्रतिनिधित्व गर्छन्; त्यो पूर्वी रोम पनि 330 मै आरम्भ भएको थियो। पूर्वी र पश्चिमी दुवै रोमले 538 मा पापल शक्तिलाई पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापना गर्ने कार्यमा योगदान दिए, त्यसैले पश्चिमी र पूर्वी यी दुई रेखाहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकाका दुई सीडहरूको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्, जसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा पापल

शक्तिलाई फेरि सिंहासनमा स्थापित गर्छ। भविष्यवाणीसम्बन्धी सम्बन्धमा पश्चिमी रोम कलीसियागत शिल्पको प्रतीक हो, र पूर्वी रोम राज्यकौशलको प्रतीक हो।

पश्चिमी र पूर्वी रोमको पतनको इतिहासभित्र, पापल रोमको इतिहास प्रस्तुत गरिएको छ। एफिससद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको चेलाहरूको मण्डलीबाट आरम्भ हुँदै, पहिलो तीन मण्डलीहरू चौथो मण्डलीतर्फ डोच्याउँछन्, जुन ५३८ देखि १७९८ सम्मको पापसत्ता हो। प्रकाश अध्याय १३ मा, पापसत्तालाई ४२ महिनासम्म शासन गर्ने रूपमा चिनाइएको छ, यसको १७९८ को घातक घाउ आइतबारको व्यवस्थामा निको भएपछि। १८४४ पछि “समय अब रहनेछैन”, त्यसैले बयालीस महिना आइतबारको व्यवस्थादेखि मिखाएल उठी खडा नहुँदासम्मको सतावटको अवधिको प्रतीक हो। अग्रजहरूले बुझ्थे कि मण्डलीहरू, मुहरहरू र तुरहीहरूले एकअर्कासँग समानान्तर रूपमा चल्ने इतिहासका तीन रेखाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्। पश्चिमी रोमसम्बन्धी भविष्यवाणीपूर्ण गवाहीलाई पूर्वी रोमको रेखा र पापल रोमको रेखामाथि राख्नु मिलेराइटहरूले प्रयोग गरेको भविष्यवाणीगत अनुप्रयोग होइन, तर यो विधि तिनीहरूका स्थापित कुनै पनि बुझाइहरूसँग विरोध गर्दैन।

पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पहिलो चार तुरहीहरूलाई पाँचौँ र छैटौँ तुरहीहरूले प्रतिनिधित्व गरेको इतिहासमाथि आरोपित गरिनुपर्छ, र त्यसपछि चौथो मण्डलीले प्रतिनिधित्व गरेको पोपीय सतावटको अवधिसम्म पुग्ने पहिलो तीन मण्डलीहरूको रेखा राखिनुपर्छ। एउटै रेखामा चार तुरही, दोस्रो रेखामा चार सुल्तान, र तेस्रो रेखामा चार मण्डलीहरू। “चार” भन्ने सङ्ख्याले विश्वव्यापी अर्थ दिन्छ, तर यसले कुनै नागरिक वा धार्मिक शक्तिको क्रमिक विनाशलाई पनि जनाउँछ। यसले के प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने कुरा प्रसङ्गद्वारा निर्धारित हुन्छ।

आइतबारको व्यवस्थाद्वारा पापीय शक्ति पुनर्स्थापित हुन्छ। पहिलो पटक जब पोपतन्त्रलाई अधिकार प्रदान गरियो, त्यहाँ तयारीको तीस वर्षको अवधि थियो। पहिलो चार मण्डलीहरूमध्ये, चौथो मण्डली पोपतन्त्र हो, र पहिलो मण्डली चेलाहरू थिए, जसलाई एफिससको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। मसीही मण्डलीका पहिलो तीन पुस्ताहरूले चौथो मण्डली थुआतीरासम्म डोच्याए, जसलाई जेजेबेलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। जब तपाईं थुआतीरासम्म पुग्नुहुन्छ, ५३८ मा, ओरलियन्सको परिषद्मा एउटा आइतबारको व्यवस्था जारी गरियो; यसरी १७९८ को घातक घाउ निको हुँदा संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थालाई पहिचान गरिन्छ।

१७९८ देखि संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागू नहुँदासम्मको इतिहास पहिलो चार मण्डलीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। चौथो मण्डली, थुआतीरा, आइतबारको व्यवस्था तथा त्यसपछि आउने पोपीय सतावट हो। आफ्नो पहिलो प्रेम गुमाएको एफिससको पहिलो मण्डली चार-चरणीय प्रगतिशील विनाशको निष्कर्षमा, अर्थात् थुआतीराको आइतबारको व्यवस्थामा, पुगेर समाप्त भयो। थुआतीराको आइतबारको व्यवस्थातर्फ लैजाने पुस्ता पर्गामोसको तेस्रो पुस्ता हो। थुआतीराले आइतबारको व्यवस्थादेखि अनुग्रह-अवधिको अन्त्यसम्मलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र पर्गामोसले थुआतीराका लागि मार्ग तयार गर्ने तेस्रो पुस्ताको सम्झौतापरस्ततालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पर्गामोसको तेस्रो पुस्ता, र त्यसले प्रतिनिधित्व गर्ने सम्झौता, पहिलो पटक कन्स्टान्टिनको समयमा पूरा भयो, जसले ३२१ मा सबैभन्दा पहिलो आइतबारको व्यवस्था जारी गर्‍यो। संयुक्त राज्य अमेरिका एफिससको थुमाजस्तो गरी आरम्भ भयो, तर जब त्यसले थुआतीरालाई फेरि सिंहासनमा बसाल्छ, तब त्यो अजिङ्गरझैँ बोल्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकाको क्रमिक विनाश प्रकाशको पुस्तकका पहिलो चार चर्चहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको क्रमिक विनाश चार पुस्ताहरूमा सम्पन्न हुन्छ, जसले आइतबारको व्यवस्था तर्फ डोच्याउँछ, जहाँ पृथ्वीको पशुले अजिङ्गरझैँ बोल्छ। अन्तिम पुस्ता अजिङ्गरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जो एदेनको बगैँचामा जस्तै एक सरीसृप हो, र यसै कारणले यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र येशू दुवैले प्राचीन इसाएलको अन्तिम पुस्तालाई “सर्पका बच्चाहरूको पुस्ता” भन्नुभयो।

चौथो र अन्तिम पुस्ता या त “चयनित पुस्ता” हो, जसले एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, अथवा त्यसको समकक्षी—सर्पहरूको पुस्ता। एउटा वर्गले ख्रीष्टको प्रतिरूप धारण गरेको छ, अर्कोले चाहिँ पशु—सर्पको प्रतिरूप। सर्पहरूको पुस्ता परमेश्वरको वचनमा प्रत्यक्ष रूपमा चार पटक प्रस्तुत गरिएको छ। प्रत्येक सन्दर्भमा प्रसङ्ग

भिन्न छ।

तर जब उसले धेरै फरिसीहरू र सदुकीहरूलाई आफ्नो बप्तिस्मामा आउँदै गरेको देख्यो, तब उसले तिनीहरूलाई भन्यो, हे सर्पका सन्तान हो, आउन लागेको क्रोधबाट भाग्न तिमीहरूलाई कसले चेतावनी दियो? मत्ती 3:7।

यदि “सर्पहरूका सन्तान” भन्ने अभिव्यक्ति केवल यूहन्नाले मन नपराएका मानिसहरूका केही सम्प्रदायहरूप्रति गरिएका केही अपमानजनक टिप्पणी मात्र हुने भए, त्यस अभिव्यक्तिबारे भन्नुपर्ने केही रहने थिएन। तर परमेश्वरको वचनभित्र प्रत्येक शब्द पवित्र छ, त्यसैले यूहन्नाले सदुकीहरू र फरिसीहरूलाई एउटा विशिष्ट पदवी प्रदान गरिरहेका थिए। त्यो पदवी, जहाँ यो अभिव्यक्ति गरिएको छ, त्यस खण्डको सन्दर्भद्वारा भविष्यवाणीगत रूपमा परिभाषित गरिएको छ। त्यस खण्डमा यूहन्ना आफ्नो सेवकाइ सम्पन्न गरिरहेको रूपमा चिनिन्छ, अनि त्यसपछि सदुकीहरू र फरिसीहरू कथावृत्तमा प्रवेश गर्छन्। प्रारम्भिक पदहरूमा यूहन्ना यशैयाको “उजाडस्थानमा पुकार गर्ने आवाज” को रूपमा चिनिन्छ।

ती दिनहरूमा बप्तिस्मा दिने यूहन्ना यहूदियाको उजाडस्थानमा आएर यसो भन्दै प्रचार गर्न लागे, “पश्चात्ताप गर, किनकि स्वर्गको राज्य नजिक आइपुगेको छ।”

किनकि यही त्यो हो जसको विषयमा अगमवक्ता यसैया द्वारा यसो भनिएको थियो, भन्दै,

उजाडस्थानमा कराइरहेको एक जनाको स्वर: प्रभुको मार्ग तयार पार, उहाँका बाटाहरू सीधा गर।

र त्यही यूहन्नाको वस्त्र ऊँटको रौंको थियो, र उनका कम्मरमा छालाको पेटी थियो; अनि उनको आहार सलह र वनको मह थियो।

तब यरूशलेम, सारा यहूदिया, और यर्दनको चारैतिरको सारा प्रदेश उहाँकहाँ निस्केर आयो; र आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्दै तिनीहरू उहाँबाट यर्दनमा बप्तिस्मा लिए। तर जब उहाँले धेरै फरिसीहरू र सदुकीहरूलाई उहाँको बप्तिस्मामा आउँदै गरेको देखेनन्, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, हे सर्पका सन्तान हो, आउन लागेको क्रोधबाट भाग्न तिमीहरूलाई कसले चेतावनी दियो? मत्ती 3:2-7।

प्राचीन इसाएलको अन्तिम पुस्तालाई उजाडस्थानबाट आएका एक अगमवक्ताद्वारा “सर्पहरूको पुस्ता” भनिएको छ। यूहन्ना त्यही अगमवक्ता हुन्, जसले मलाकीका त्यस दूतको भूमिका पूरा गरे, जसले करारका दूतका लागि बाटो तयार पारे; र उनी यशैयाले चिनाएका उजाडस्थानका स्वर पनि थिए।

यदि हामी “पातहरू” लाई एक प्रतीकको रूपमा विचार गर्छौं भने, तिनले “स्वीकारोक्ति” को प्रतिनिधित्व गर्छन् भन्ने पाउँछौं। यसको पहिलो उल्लेख आदम र हव्वासँग सम्बन्धित छ, जसले अज्जीरका पातहरूले आफ्ना अधार्मिकता ढाके। त्यसअघि तिनीहरूले ज्योतिका वस्त्र, धार्मिकताका वस्त्र धारण गरेका थिए, तर जब त्यो हट्यो, तब तिनीहरूले आफूहरू नाङ्गा लाओडिकीवासीहरू रहेछन् भन्ने बुझे, जो यस्तो ठान्छन् कि तिनीहरूले गर्नुपर्ने सबै कुरा “स्वीकारोक्तिका पातहरू” पछाडि लुक्नु हो, अनि सबै कुरा ठीक हुनेछ। यही खण्डमा अगाडि, यूहन्नाले लाओडिकी यहूदीहरूलाई तिनीहरूलाई बचाउन अब्राहामको रक्तवंशमा भरोसा गर्ने कुराको सिधै विरोध गर्छन्, किनकि तिनीहरूको यस्तो दुराभिमान केवल स्वीकारोक्तिका रिक्त पात मात्र थियो। मानिसका वस्त्रहरूले ऊ को हो भन्ने कुराको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

रूखहरू मानिसहरू र राज्यहरूको प्रतीक हुन्, र फल, हाँगा, बीउ, माटो, पानी, जरा र निश्चय नै पातहरू सबैले आ-आफ्नै रूपमा विशिष्ट भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रतीकहरू जनाउँछन्; तर ती प्रत्येक सत्यहरू “रूख” निर्माण गर्ने भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रतीकहरूको प्रयोग गर्ने विभिन्न भविष्यवाणीका रेखाहरूमा प्रस्तुत अन्य प्रतीकहरूसँग परस्पर सम्बन्धित छन्। निस्सन्देह, रूखको पहिलो भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रतीकात्मकता यही हो कि यसले जीवन वा मृत्युको परीक्षा प्रतिनिधित्व गर्दछ।

यूहन्नाले लगाएका वस्त्रहरू र उनले खाएको भोजनद्वारा उनको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गरिएको छ। भविष्यसूचक भोजन—जस्तै प्राचीन इस्राएलको प्रारम्भमा भएको मन्ना, वा अन्त्यमा स्वर्गको रोटी—खाइनु नै पर्छ। त्यो भोजनले एउटा भविष्यसूचक परीक्षाको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन खानुपर्छ, किनकि त्यो ख्रीष्टको मासु र उहाँको रगत हो। यूहन्नाले लगाएका वस्त्रहरू र उनले खाएको भोजनले ख्रीष्टका लागि मार्ग तयार गर्ने सन्देश र सन्देशवाहकलाई चित्र योग्य बनाउँछन्। यूहन्नाले त्यस अन्तिम सन्देशवाहकको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्, जसले ख्रीष्टका लागि मार्ग तयार गर्दछ; उहाँ नै करारका सन्देशवाहक हुनुहुन्छ, जो आइतबारको व्यवस्थाको समयमा अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुन्छ। जब त्यो घटना हुन्छ, तब मूर्ख कुँवारीहरू, जो साथै लाओडिसियालीहरू र जंगली घाँस पनि हुन्, तिनीहरूले तिनीहरूकै अन्तिम चौथो पुस्ताको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले आफूलाई अब्राहामका वैध करारका प्रजा भनी दाबी गर्छन्, ठीक त्यसरी नै जसरी यूहन्ना उजाडस्थानबाट प्रकट भएका समयमा फरिसीहरू र सदुकीहरूले गरेका थिए।

यूहन्नाले ऊँटको रौँको वस्त्र र छालाको पेटी लगाएका थिए, जसमा जुवो लगाइने खेतीपातीका जनावरहरूमा हुने जस्तो हार्नेस-जडान समावेश थियो। उनले सलह खाए, र यसरी उनको सन्देश धर्मशास्त्रमा इस्लामको प्रमुख प्रतीक मानिने सलहसम्बन्धी थियो, र उनले इस्लामसम्बन्धी आफ्नो सन्देशलाई महसँग मिश्रित गरे।

इस्राएलको घरानाले त्यसको नाम मन्ना राख्यो; अनि त्यो सेतो, धनियाँको बिउजस्तै थियो; र त्यसको स्वाद महसँग बनाइएका पातला रोटीहरूजस्तै थियो। प्रस्थान 16:31।

मन्ना परमेश्वरको वचनको एउटा प्रतीक हो, र यसको स्वाद महजस्तो थियो, जसलाई अगमवक्ताहरूले आफूहरूले खाने सन्देशको स्वादका रूपमा पहिचान गर्छन्। यूहन्नाले सलहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इस्लामको सन्देश ल्याए, र ऊँटको छाला र ऊँटको रौँको कम्मरबन्द पनि धारण गरे। सलह र ऊँट दुवै इस्लामका प्रतीक हुन्। इस्लामको त्यो सन्देश परमेश्वरको वचनको त्यस ज्ञानप्रकाशसँग मिश्रित थियो, जसलाई “मह” भनेर प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

तब योनाथानले भने, मेरा पिताले देशलाई दुःख दिएका छन्; हेर, म विन्ती गर्दछु, यो थोरै मह चाखेकोले मेरा आँखाहरू कसरी उज्याला भएका छन्। 1 शमूएल 14:29।

यूहन्नाले केवल इस्लामको सन्देश मात्र प्रतिनिधित्व गरेनन्, तर उनी एलियाजस्तै उजाडस्थानबाट आए, र यूहन्नाले मह खाएनन्, उनले वनमह खाए; किनकि उनी, ख्रीष्टजस्तै, त्यस युगका संस्थाहरूमा प्रशिक्षित भएका थिएनन्, जससँग आफ्नै सन्देशको मह थियो, जुन फरिसीहरू र सदुकीहरूको खमीरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। यूहन्नाले उजाडस्थानको मह खाए, किनकि उनी आफ्नै समयका धार्मिक संस्थाहरूभन्दा बाहिर पवित्र आत्माद्वारा प्रशिक्षित भएका थिए। त्यस समयवाधिको सामान्य करधनीमा एउटा कब्जा-जस्तो संयन्त्र हुन्थ्यो, जसमा मानिसले आफ्नो ऊँटको रौँको वस्त्र बाँध्यो। त्यो कब्जाले यूहन्नालाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जो पार्थिवबाट स्वर्गीय पवित्रस्थानतर्फको संक्रमण-बिन्दु थिए।

“अगमवक्ता यूहन्ना ती दुई व्यवस्थाहरूबीचको जोड्ने कडी थिए। परमेश्वरका प्रतिनिधिको रूपमा उनी व्यवस्था र अगमवक्ताहरूको ख्रीष्टियन व्यवस्थासँगको सम्बन्ध देखाउन अगाडि उभिए। उनी सानो ज्योति थिए, जसको पछि अझ ठूलो ज्योति आउनुपर्ने थियो। यूहन्नाको मन पवित्र आत्माद्वारा आलोकित गरिएको थियो, ताकि उनले आफ्ना मानिसहरूमा प्रकाश फैलाउन सकून्; तर येशूको शिक्षा र उदाहरणबाट निस्किएको प्रकाशजस्तो स्पष्ट रूपमा पतित मानवमाथि न त अरू कुनै प्रकाश कहिल्यै चम्किएको छ, न कहिल्यै चम्किनेछ। ख्रीष्ट र उहाँको कार्य केवल छायामय बलिदानहरूद्वारा पूर्वसंकेत गरिएझैं धमिलो रूपमा मात्र बुझिएको थियो। स्वयं यूहन्नाले समेत मुक्तिदाताद्वारा प्राप्त हुने भावी, अमर जीवनलाई पूर्ण रूपमा बुझेका थिएनन्।” *The Desire of Ages*, 220.

यूहन्नाको कुन्डी-जस्तो वस्त्र ख्रीष्टको बप्तिस्माकै ठीक त्यही बिन्दुमा प्रस्तुत गरिन्छ, जुन मोड-बिन्दु थियो, र जसको प्रतीक यूहन्नाले बप्तिस्मा दिइरहेको स्थानले गरेको थियो। त्यस स्थानको नाम बेथाबारा थियो, जसको अर्थ “घाट तर्ने ठाउँ” हो, र त्यही स्थान प्राचीन इस्राएलले उजाडस्थानबाट निस्केर प्रतिज्ञाको देशमा प्रवेश गरेको स्थान हो, ठीक

जसरी यूहन्नाले गरेका थिए।

निस्सन्देह, यूहन्नाले प्रतिनिधित्व गरिरहेका ती एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलन नै हो, तर हामी केवल यसतर्फ संकेत गर्दैछौं कि जब येशूले बप्तिस्मा लिनुभयो, उहाँ र यूहन्नाले “सर्पहरूको पुस्ता” भनी सम्बोधन गरेको पुस्ता त्यही थियो। येशू परमेश्वरको दस आज्ञाको व्यवस्थालाई महान् बनाउन आउनुभएको थियो, र उहाँले बाइबलका प्रत्येक शब्दलाई प्रेरित गर्नुभयो; त्यसैले, जब उहाँले प्राचीन इस्राएलको अन्तिम पुस्तालाई सर्पहरूको पुस्ता भन्नुहुन्छ, तब उहाँलाई पूर्ण रूपमा थाहा छ कि दोस्रो आज्ञाले तेस्रो र चौथो पुस्तामा कार्यान्वित भइरहेको न्यायलाई पहिचान गर्दछ।

तेस्रो र चौथो पुस्ताले चौथो पुस्तामा अन्त्य हुने क्रमिक न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन सर्पका सन्तानहरूको पुस्ता हो। ख्रीष्टको बप्तिस्माले ९/११ को प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। लाओदिकीय सातौँ-दिन एड्भेन्टिस्ट पुस्ता त्यस समयदेखि आफ्नो अन्तिम पुस्तामा रहेको छ। फरिसीहरू र सदुकीहरूलाई यूहन्नाको सन्देश लाओदिकीय सन्देश थियो।

तर जब उसले धेरै फरिसीहरू र सदुकीहरूलाई आफ्नो बप्तिस्मामा आउँदै गरेको देख्यो, तब उसले तिनीहरूलाई भन्यो,

हे सर्पका सन्तानहरू हो, आउने क्रोधबाट भाग्न तिमीहरूलाई कसले चेतावनी दियो?

यसकारण पश्चात्तापयोग्य फलहरू उत्पन्न गर; अनि आफ्ना मनमा यसो भन्न नठान, ‘हाम्रा पिता अब्राहाम हुन्।’

किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, कि परमेश्वर यी ढुङ्गाहरूबाट अब्राहामका निम्ति सन्तान उठाउन समर्थ हुनुहुन्छ।

अहिले त रूखहरूको जरासम्म कुठार राखिएको छ; यसकारण जुनसुकै रूखले असल फल फलाउँदैन, त्यो काटिन्छ र आगोमा फालिन्छ। म तिमीहरूलाई पश्चात्तापका निम्ति पानीले बप्तिस्मा दिन्छु; तर जो मेरो पछि आउँछन्, उहाँ मभन्दा सामर्थी हुनुहुन्छ, जसका जुत्ता बोक्न पनि म योग्य छैन; उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बप्तिस्मा दिनुहुनेछ। उहाँको नाङ्गो उहाँकै हातमा छ, र उहाँले आफ्नो खलिहान पूर्ण रूपमा सफा गर्नुहुनेछ, आफ्नो गहुँ भण्डारमा जम्मा गर्नुहुनेछ; तर भुसलाई उहाँले ननिभ्ने आगोले जलाइदिनुहुनेछ।

तब येशू यूहन्नाबाट बप्तिस्मा लिन गालीलबाट यर्दनमा यूहन्नाकहाँ आउनुभयो। मत्ती ३:७-१३।

येशू गालीलबाट आउनुभयो, जसले यूहन्नाको कमरपट्टाको कब्जा, तथा बेथाबाराको अर्थसँग अनुरूप एक मोडबिन्दुको प्रतीक गर्दछ। त्यसबेला मार्ग तयार पार्ने यूहन्नाको कार्य, करारलाई पुष्टि गर्ने ख्रीष्टको कार्यमा परिवर्तन भएको थियो। तयारीका तीस वर्ष समाप्त भएका थिए, र क्रूसअघिका तथा क्रूसपछिका साढे तीन-तीन वर्ष आरम्भ भएका थिए।

यूहन्नाको सन्देश यरूशलेमको विनाशमा प्रकट हुने आउने क्रोधको एउटा चेतावनी थियो, यस्तो विनाश जसले संसारको अन्त्य र अन्तिम सात विपत्तिहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यो चेतावनीको सन्देश इस्लामको सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएको थियो, र त्यो यस्तो एक जना मानिसद्वारा घोषणा गरिएको थियो जसले मार्ग तयार पार्ने मलाकीका दूत र उजाड-स्थानमा कराउने यशैयाको वाणीलाई मात्र होइन, एलियाको सन्देशलाई पनि पूरा गर्‍यो; किनकि यूहन्नाको वस्त्रधारण एलियाको जस्तै थियो, जसरी यूहन्नाको सन्देश एलियाको सन्देशसँग समानान्तर थियो।

अनि उनले तिनीहरूलाई भने, तिमीहरूलाई भेट्न माथि आएको र यी कुराहरू तिमीहरूलाई भनेको त्यो मानिस कस्तो प्रकारको थियो? तिनीहरूले उनलाई उत्तर दिए, उनी रौंला मानिस थिए, र आफ्ना कटिमा छालाको पेटी बाँधेका थिए। अनि उनले भने, उनी त तिश्बी एलियाह नै हुन्। २ राजा १:७, ८।

यदि तिनीहरूले एलियाहको होइन, तर यूहन्नाको विषयमा, “ऊ कस्तो प्रकारको मानिस थियो?” भनेर सोधेका भए, तिनीहरूलाई यसरी उत्तर दिइनेथियो—“ऊ रौंला मानिस थियो, र उसको कम्मरमा छालाको पेटी बाँधिएको थियो।” यूहन्नाको सम्पूर्ण छ महिनाको सेवकाई त्यस खण्डमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ जहाँ अन्तिम र चौथो पुस्तालाई विशेष रूपमा पहिचान र परिभाषित गरिएको छ। तिनीहरूतर्फको लाओडिकीया सन्देशले परमेश्वरका करारका जन भएको

दाबीमाथि प्रत्यक्ष प्रहार गर्दछ; यसले रूखहरूको जरामै प्रहार गरिरहेको बच्चाले चित्रित गरिएझैं आउँदै गरेको क्रोधबारे तिनीहरूलाई चेतावनी दिन्छ। यस सन्देशमा ख्रीष्टले यूहन्नाद्वारा आरम्भ भएको जाँचको प्रक्रियालाई समाप्त गर्नुहुनेछ भन्ने कुरा पनि समावेश थियो। पछि मत्तीमा, येशूले यहूदीहरूलाई पनि “सर्पका सन्तानहरूको पुस्ता” भन्नुहुन्छ, र उहाँले रूख काटिने विषयमा यूहन्नाको आशयलाई ग्रहण गर्दै, किन त्यसो हो भनेर व्याख्या गर्नुहुन्छ।

कि त रूखलाई असल बनाओ, अनि त्यसको फल पनि असल होस्; होइन भने रूखलाई बिग्रेको बनाओ, अनि त्यसको फल पनि बिग्रेको होस्; किनकि रूख त्यसको फलबाट चिनिन्छ। हे सर्पका सन्तानहरू, तिमीहरू दुष्ट भईकन कसरी असल कुरा बोल्न सक्छौ? किनकि हृदयमा भरिएको प्रशस्तताबाट मुख बोल्दछ। असल मानिसले हृदयको असल भण्डारबाट असल कुराहरू निकाल्दछ; र दुष्ट मानिसले दुष्ट भण्डारबाट दुष्ट कुराहरू निकाल्दछ। तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, मानिसहरूले बोलेका प्रत्येक व्यर्थ वचनको न्यायको दिनमा त्यसको हिसाब दिनुपर्नेछ। किनकि तिम्रा वचनहरूद्वारा तिमी धर्मी ठहरिनेछौ, र तिम्रा वचनहरूद्वारा तिमी दोषी ठहरिनेछौ। मत्ती 12:33-37.

दोस्रो आज्ञाअनुसार न्यायको दिन चौथो पुस्तामा हुन्छ। न्याय हामीले बोल्ने सन्देशको आधारमा हुन्छ, र त्यो सन्देश हाम्रो हृदयबाट निस्कन्छ। हामीले बोल्ने त्यही सन्देशले हामी पत्रुसको “चुनिएको पुस्ता” हौं वा “सर्पका सन्तानको पुस्ता” हौं भन्ने चिनाउँछ। यी दुवै वर्ग परीक्षाको प्रक्रियाको निष्कर्षमा प्रकट हुन्छन्, जहाँ ख्रीष्टले धूलो झार्ने मानिसले आफ्नो भुइँ सफा गरेझैं आफ्नो भुइँ सफा गर्नुहुन्छ। जसरी दश कन्याहरूको दृष्टान्तमा तेलले प्रतिनिधित्व गर्दछ, त्यसरी नै सन्देशले या त दुष्ट हृदय वा असल हृदयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। ख्रीष्टको उक्त सन्दर्भले अझ थप्छ कि सर्पका सन्तानको यो पुस्ता, जो चौथो र अन्तिम पुस्ता हो—चिन्ह खोज्छ, र उनीहरूलाई दिइने एकमात्र चिन्ह योना को चिन्ह थियो।

तब शास्त्रीहरू र फरिसीहरूमध्ये कतिपयले उत्तर दिँदै भने, “गुरुज्यू, हामी तपाईँबाट एउटा चिन्ह देख्न चाहन्छौं।” तर उहाँले तिनीहरूलाई उत्तर दिँदै भन्नुभयो, “दुष्ट र व्यभिचारी पुस्ताले चिन्ह खोज्छ; तर त्यसलाई योना अगमवक्ताको चिन्ह बाहेक अरु कुनै चिन्ह दिइनेछैन। किनकि जसरी योना तीन दिन र तीन रात ठूलो माछाको पेटमा थिए, त्यसरी नै मानिसको पुत्र पनि तीन दिन र तीन रात पृथ्वीको गर्भमा रहनेछ। नीनवेका मानिसहरू यस पुस्तासँग न्यायमा उठ्नेछन् र यसलाई दोषी ठहराउनेछन्; किनकि तिनीहरूले योनाको प्रचारमा पश्चात्ताप गरे; र हेर, यहाँ योनाभन्दा महान् एक हुनुहुन्छ। दक्षिणकी रानी पनि यस पुस्तासँग न्यायमा उठ्नेछिन् र यसलाई दोषी ठहराउनेछिन्; किनकि उनी सुलैमानको बुद्धि सुत्र पृथ्वीका अन्तिम भागहरूबाट आएकी थिइन्; र हेर, यहाँ सुलैमानभन्दा महान् एक हुनुहुन्छ।” मत्ती 12:38-42।

ख्रीष्टले यहूदीहरूलाई सर्पहरूको वंश भनेर उल्लेख गर्नुभयो, र उहाँले न्यायका दृष्टान्तहरू—योनाको सन्देश, र सोलोमनको ज्ञानको सन्देश—प्रयोग गर्नुहुन्छ। सन्दर्भद्वारा, र दुई साक्षीहरूको साथमा, येशूले सर्पहरूको वंश चौथो पुस्ता हो भनी पहिचान गरिरहनुभएको छ, किनकि न्याय सम्पन्न हुने स्थान चौथो पुस्तामै हो।

एक लाख चौवालीस हजार जन अन्तिम दिनहरूको ध्वज, अर्थात् चिन्ह हुन्, जसरी परमेश्वरको व्यवस्था र सब्बाथ पनि चिन्ह हुन्। योनाको चिन्ह पुनरुत्थानको चिन्ह हो, जुन ख्रीष्टको दिन र युगका यहूदीहरूका लागि उहाँको बप्तिस्मा थियो, जब पवित्र आत्मा कपोतको रूपमा प्रतिनिधित्व हुँदै अवतरित हुनुभयो। “योना” को अर्थ “कपोत” हो। योना, यूहन्ना प्रकाशक, दानियल, यूसुफ र लाजरसले एक लाख चौवालीस हजार जनलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो साढे तीन दिनसम्म सडकमा मरेका अवस्थाबाट पुनर्जीवित गरिन्छन्। त्यस बिन्दुमा उनीहरूलाई लाओदिकेयाबाट फिलाडेल्फियातर्फ रूपान्तरित हुनुपर्छ, यसरी सातमध्येबाट आठौं बन्नुपर्छ। योनाले बप्तिस्मालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि तिनलाई पानीमा फालियो र महामाछाले निलेको बेला तिनी प्रतीकात्मक रूपमा मरे। त्यसपछि तिनी पुनर्जीवित भए, जसरी यूहन्ना उम्लिरहेको तेलबाट बाहिर निकालिँदा भए, र जसरी दानियल सिंहको खोरबाट बाहिर निकालिँदा भए, र जसरी यूसुफ खाल्डोबाट बाहिर निकालिँदा भए, त्यसरी नै लाजरस पनि भए, जो ख्रीष्टको समयमा छाप लगाउने चमत्कार थियो। यहूदीहरूले योनाको चिन्हलाई, जुन ख्रीष्टको पुनरुत्थानद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, त्यति स्पष्ट रूपमा देख्न सकेनन्, जति एडभेन्टवादले ९/११ को चिन्हलाई देख्दैन, जुन योनाको चिन्ह हो।

हामी यी विषयहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“परमेश्वरका जनसमूहमाथि, नजिक र टाढा दुवैतिर अब आउन लागिरहेको चेतावनीको भार तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो। र यस सन्देशलाई बुझ्न खोज्नेहरूलाई प्रभुले वचनको यस्तो प्रयोग गर्न डोच्याउनुहुनेछैन, जसले आधारलाई कमजोर पारोस् र आज सातौँ-दिनका एडभेन्टिस्टहरूलाई उनीहरू जे भएका छन् त्यही बनाएको विश्वासका स्तम्भहरूलाई हटाओस्। जसरी हामी परमेश्वरको वचनमा प्रकट गरिएको अगमवाणीको रेखामा अघि बढ्दै गयौं, त्यसरी नै आफ्नो क्रमअनुसार प्रकट हुँदै आएका सत्यहरू आज पनि सत्य नै हुन्—पवित्र, अनन्त सत्य। विगतमा हाम्रो अनुभवको इतिहासमा ती चरणहरू एक-एक गरी पार गर्दै, अगमवाणीहरूमा सत्यको शृङ्खला देखेहरू, ज्योतिका प्रत्येक किरणलाई स्वीकार गर्न र पालन गर्न तयार पारिएका थिए। तिनीहरू प्रार्थना गर्दै, उपवास बस्दै, खोज्दै, र गुप्त धनसम्पत्तिझैं सत्यका लागि खन्दै थिए, र हामी जान्दछौं, पवित्र आत्माको हामीलाई शिक्षा दिँदै र मार्गदर्शन गर्दै हुनुहुन्थ्यो। धेरै सिद्धान्तहरू प्रस्तुत गरिए, जो सत्यजस्ता देखिन्थे, तर तिनमा शास्त्रका गलत व्याख्या र गलत प्रयोग यति मिसाइएका थिए कि तिनले घातक भ्रमहरूतर्फ डोच्याए। सत्यको प्रत्येक बुँदा कसरी स्थापित गरियो र त्यसमा परमेश्वरका पवित्र आत्माद्वारा कसरी मोहोर लगाइयो, हामी भलीभाँति जान्दछौं। अनि त्यसै क्रममा आवाजहरू सुनिन्थे, ‘यहाँ सत्य छ,’ ‘मसँग सत्य छ; मेरो पछि लाग।’ तर चेतावनी आयो, ‘तिमीहरू तिनको पछि नलाग। मैले तिनलाई पठाएको छैन, तर तिनीहरू दौडे।’ (हेर्नुहोस् यर्मिया 23:21.)”

“परमप्रभुका अगुवाइहरू स्पष्ट रूपमा चिन्हित थिए, र सत्य के हो भन्ने विषयमा उहाँका प्रकाशहरू अति अद्भुत थिए। एकपछि अर्को बुँदा स्वर्गका परमेश्वर प्रभुद्वारा स्थापित गरियो। जुन कुरा त्यतिबेला सत्य थियो, त्यो आज पनि सत्य नै हो। तर यी स्वरहरू सुनिन छाडेका छैनन्—‘यही सत्य हो। मसँग नयाँ ज्योति छ।’ तर भविष्यवाणीका धाराहरूमा देखाइने यी नयाँ ज्योतिहरू वचनको गलत प्रयोगमा, र परमेश्वरका मानिसहरूलाई तिनीहरूलाई थामिराख्ने कुनै लङ्गरविना बहकाइदिने कार्यमा प्रकट हुन्छन्। यदि वचनका विद्यार्थीले परमेश्वरले आफ्ना जनहरूको अगुवाइमा प्रकट गर्नुभएका सत्यहरूलाई ग्रहण गरी, ती सत्यहरूलाई आत्मसात् गर्दै, पचाई, तिनीहरूलाई आफ्नो व्यवहारिक जीवनमा ल्याउने हो भने, तिनीहरू प्रकाशका जीवित माध्यमहरू हुनेथिए। तर जसले नयाँ सिद्धान्तहरू खोजी-अनुसन्धान गर्न आफूलाई समर्पित गरेका छन्, तिनीहरूसँग सत्य र भ्रमको मिश्रण संयुक्त भएको छ, र यी कुराहरूलाई प्रमुख बनाउन खोजेपछि तिनीहरूले देखाइदिएका छन् कि तिनीहरूले आफ्नो बत्ती दैवी वेदीबाट प्रज्वलित गरेका छैनन्, र त्यो अन्धकारमा निभिसकेको छ।” Selected Messages, book 2, 103, 104.